

Een vreemde "koe" in de bijt.

Weetjes over veeteelt in centraal Afrika.

Je wist waarschijnlijk ook al wel dat er niet alleen in onze streken koeien in de weide liggen. Ook aan de andere kant van onze aardbol, in het Zuiden zoals in Afrika, Azië en Latijns-Amerika genieten de koeien ervan als ze heerlijk kunnen herkauwen. Maar of het gras daar even sappig is, of er altijd iets te eten is, of er geen andere gevaren zijn, hoe de mensen daar omgaan met koeien, ... daar kom je zo dadelijk iets meer over te weten.

Ga je mee 'te koe' naar Afrika, of lijkt dat jou wat ver? Nemen we niet beter de fiets, want onze koeien weten niet meer goed hoe ze een trekdier moeten zijn. Het is te lang geleden dat ze nog zo'n grote tochten hebben gemaakt. En de

tocht is lang, daar twifelen we niet aan. Dus laat die fiets ook maar in de tuin staan. We nemen het vliegtuig wel, want we gaan een afstand van ongeveer 10.000 km afleggen. Dat komt overeen met zo'n 100 keer naar de zee rijden vanuit Brussel. Het zou ons heel veel tijd en energie kosten om er te geraken met de fiets. Daarenboven moeten we de Middellandse Zee nog oversteken, willen we naar Afrika. Dus, vliegen maar!!!

Foto: Ieder Voor Allen

Foto: Ieder Voor Allen

Aangekomen. Oef! Zo warm, zo zonnig. In Afrika vind je net zoals bij ons verschillende rassen van runderen. Deze hebben zich in de loop van de jaren aangepast aan de natuurlijke omstandigheden. In de drogere streken van Afrika, waar het moeilijk is om gewassen te telen, trekken een aantal volkeren rond met hun kuddes. Dit zijn nomaden. Ze verplaatsen zich voortdurend met hun kuddes naar die plekken waar water en voedsel is. Andere bevolkingsgroepen zijn half-nomaden. Zij trekken met hun kuddes rond tot zolang de regen uitblijft. Als er water in de lucht hangt keren ze terug en maken zij hun velden klaar. Het klimaat speelt een grote rol voor de levenswijze van de vee-telers.

Handelaars in vee, die vind je overal. Ook in Afrika drijven mensen handel. Ze kopen runderen op en trachten die met winst verder te verkopen. Anderen maken er liever geen handeltje van. Van kinds af aan hebben zij geleefd met dieren rondom hen. Zij waren er en bleven er. Zij leefden ervan. Van de ene generatie op de andere was het hoeden van vee hun hoofdactiviteit. De kuddes van verschillende families werden gemengd. Zo werd het risico op diefstal en ziekten verkleind. De traditionele veetelers hielden er echt aan veel beesten in hun bezit te hebben. Dat gaf hen een gevoel van zekerheid. Zoals wij een spaarboekje hebben, waar we liever niet aankomen, tenzij in nood, zo hebben zij hun kudde. Bovendien verhoogt hun gevoel van waardigheid als zij vele dieren rondom hen zien trappelen.

Maar wat doe je als er steeds meer mensen op minder land moeten leven? De mensen leven dichterbij elkaar, en de kuddes hebben minder graasland. De mensen moeten zich aanpassen. Ze willen met minder runderen meer vlees of melk produceren. Ze gaan rassen selecteren. Ze houden daarvoor rekening met het leefmilieu en de kwaliteiten van het dier. Het rund moet kunnen overleven met weinig water en voedsel, want droge perioden zijn vaak onvoorspelbaar. In sommige streken loert er een gevaarlijke ziekte, namelijk de slaapziekte. Het is een soort vlieg, namelijk de tsetse-vlieg

die de ziekte overdraagt. Deze ziekte wiegt de beesten niet alleen in slaap, maar kan de dood veroorzaken.

Hoe zien die 'vreemde' koeien er dan uit? We bekijken één ras: Ankole. De Ankole-runderen hebben grote hoorns. Dit ras overleeft in schrale streken, maar verkiest natuurlijk ook een heerlijk stukje sappig grasland. En dan maar melken, want de koe geeft dan wel 5 liter per dag, soms meer.

Hmm, lekker smullen maar. Dat doen ze ook in Afrika. Maar ... het is er niet altijd feest.

**IEDER
VOOR
ALLEN**

Ieder Voor Allen is de Niet-Gouvernementele Organisatie voor ontwikkelings-samenwerking van Boerenbond, met een partnerwerking in het zuiden en een educatieve werking in het noorden. Voor meer info bel Hilke Evenepoel, stafmedewerker ontwikkelingseducatie, 016/24.21.45.